

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

Vita SS. Eustoliae Et Sopatrae

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

A *est prolixior, cuius epitomen habemus, SS. Eustoliae et Sopatrae Vita, uno tamen excepto, qui est codex Vaticanus graec. 807, membraneus, saec. X exaratus (1). Fol. 94-96° continetur Vita S. Eustoliae, seu eiusdem μερικὴ διήγησις, non amplius integra, folia enim aliquot perierunt, exiguo tamen, ut verum fateamur, rei hagiographicae detrimento. Vita enim tota, cuius praecipuam partem habemus, rerum vacua erat, prolixis orationibus repleta, ut ex epitome satis efficitur. Si ergo aliquando reliqua reperientur perpaucis iis addenda erunt quae de sanctis virginibus ex fragmento colligimus.*

Utinam de utraque, maxime autem de Sopatra, quam nemo praeter anonymum scriptorem eiusque sequaces Mauricii imperatoris filiabus annumeravit, certiora reperire contingat. Eustoliae et Sopatrae elogium breve hoc die martyrologio Romano inscriptum, eodem e fonte depromptum est.

VITA

2. Monasterium a sancta Eustolia conditum, ubi eiusdem festum agebatur, saec. X adhuc existisse testatur synaxarium cod. Paris. 1594: Τελείται δὲ ἡ αὐτῆς σὺναξις ἐν τῇ μονῇ αὐτῆς τῇ οὐσῃ πλησίον τῆς μονῆς τοῦ Παναγιῶν (2).

S. Eustoliae monasterium.

(1) Catal. graec. Vatic., p. 50. — (2) Synax. Eccl. CP., p. 203.

VITA SS. EUSTOLIAE ET SOPATRAE

B

E codice Vaticano gr. 807. Cf. Comm. praev. num. 1.

E

Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας Ἐδστολίας ἥτις μερικὴ τῆς αὐτῆς Ἐδστολίας διήγησις.

της ἀρετῶν παρακίβαντες ἔπαντιν, ἐκείθεν τὴν ἴασιν τῶν λεγομένων δέξασθαι ἐπελπίσωμεν, κἂν ἐξ ἀγράφου τοχῶν διηγήσεως τὰ περὶ αὐτῆς φιλολογηθέντα συνείλεκται· οὐ γὰρ ἄλλως πως εἰς τὸ τῆς διηγήσεως τῶν ἀρχημάτων αὐτῆς χωρήσωμεν πέλαιος, μὴ οὐχὶ ταύτης ταῖς γαληναῖς αἰσῶν φερόμενοι οἰακίζόμεθα¹ τε καὶ καλῶς ἐξ οὐρίας πλέοντες διατίθεμεν τὰ τοῦ λόγου ἀνάγκη. Ταύτην οὖν τὴν εὐστολίαν τῶν θείων ἀρετῶν στήλην, Ἐδστολίαν — καλὸν γὰρ ἐκ πατρίδος ὡσπερ ἀπὸ τινοῦ ὀρίζης ἀπέχεσθαι πρὸς ἑπανίων ἀπόδειξιν — ἢ προσβυτέρῳ Ῥώμῃ τῶν πόλεων μέγα τε καὶ θαυμάσιον ἀνεβλάστησεν κήμα· καὶ ὡσπερ τι φυτόν οὐδένιον διεδένδρωσεν, καρποὺς ἐξ αὐτῆς προορώσα μέλλοντας² εἶσεσθαι, οὐδὲ ὁ τῆς ἀπάτης ὄφρις παρατίους θανάτου ναρκήσει ποιήσασθαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ μᾶλλον τὸν ἑαυτοῦ προμνηστεύεται θάνατον. Ἐδστολίαν δὲ τὸ ταύτης οἱ γεννητόρες ἀνεκίρουν ὄνομα, ἐκ τῆς ἀρχῆς τὰ τῆς τελευταίας καλῶς προσκεκράμενοι· εἰς γὰρ φερόντων ἢ κλησὶς ἀλήθειαν ἤλασεν· καὶ ἡ ἑκβασις οὐκ ἐφρέσθη τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα καλῶς ὁμοτέλετον³· καὶ γὰρ τὸ τῆς ἀκακίας ἐν ἑαυτῇ περιέροῦσα βαθύμαλλον πρόβατον καὶ παρ' αὐτοῦ ὁρεπομένη εὐκαίρως ὡς ἔριον τὴν προαίτητα, δι' ἐγκρατείας καλῶς ἐτολόπευσεν, ἐξ ἧς τὴν ἡλικίαν στροφώσα τῆς πίστεως τὸν τῆς ἐλπίδος ἐπέπλησεν ἀτρακτον καὶ τὴν ἀγάπην λαβοῦσα συνέριβον ἐξέφηνεν⁴ ἐν ἑαυτῇ τῆς ἀρετῆς χιτῶνα πολύτεκτον. Ἐτι δὲ τὸν ἀπαλὸν τοῦ σώματος προσφέρουσα ὄνυχα καὶ μηδὲν ἐν ἑαυτῇ σκληρὸν ἀποτρέφουσα, ἐκλέγεται προσφρητικῶς εἰπεῖν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν ἡμερινὴν πλάσιν κατὰ τὸν μελωδὸν καὶ θεῖον Δαβὶδ, διαπλάττεται καὶ ἅπαν τὸ σῶμα ταῖς ἀρεταῖς περιφράξασα. Καθῆκεν ἑαυτὴν εἰς παρθενικῆς παλαιότητας παράταξιν· ἐν ἡ καθάπερ ἀριστέως ἀπροσμάχητος τῷ παρῶ τῆς θείας ἀσκήσεως τὰ τῶν δαιμόνων

Proemium.

1. Ὡσπερ ἡ ἀτιγενὴς τῶν βορῶν καὶ ὑποτίθιος ἀπλότης τὴν¹ ἐκ τῆς μητρικῆς θηλῆς ὄγκρον τοῦ γάλακτος πῶσον ὄση² δύναμις δίδωσιν ἐκπιέζειν³ καὶ ἐφέλκεσθαι καὶ οὐκ ἂν ἔξω τις τῆς τῶν ὄγκρων συμμείξεως⁴ ἀπαρθεταί⁵ — ὑπερβλόσαν γὰρ ἔξωσθήσεται καὶ βλάβην οὐ τὴν τοχούσαν τῷ βόρει παρῆξεται, — οὕτως ἡ ἀτιπαγὴς καὶ ἀροῦθμος⁶ τῆς ἐμῆς φρενὸς νηπιότης ταῖς τῆς ἀμαθίας θηλαῖς οἷα βρέφος ἔως τοῦ ἴδν προσανέχουσα καὶ ἐπὶ τηλικούτων ἀφιγήσειον παρ' ὕμων προσκεκλημένη⁷ τελείωσιν· δεῖται τῇ ἐαυτῆς δυνάμει παραμετροῦσαι τοῦ λόγου τὸ τροφίμιον καὶ τῇ τῆς σιγῆς αὐταρκείᾳ περιποιήσασθαι ἑαυτῇ τὸ ἀκινδόνον καὶ μὴ ζημιωθῆναι τῇ τῆς προπετείας ὑπερεκβλόσει καὶ αὐτὸ τὸ περιὸν τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ ὄρατα πρὸς ἅπαντα τὴν ἐγχείρησιν κεντήσασθαι λίαν ἀεὶ φιλοκινδόνον καὶ θοάσους ἐπέργων συμμετόχον. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ τῆς πρώτης παρακοῆς ἡ ἡμετέρα πρόσταξις ὑπεμίμησεν καὶ ὡς ταύτης καρπὸν τὸν θάνατον ἐπεδείκνυσεν, ἦν ὁ πρώτος τοῦ παραδείσου τροφῆς φντεῦσας τὴν τοῦτον βλάστην τῷ γένει παρέπεμψεν, καὶ ἐδεδίττετο τὴν ἀτελή τοῦ λόγου ἀπότηξιν, εἰλόμην τὴν ἐπαινουμένην δι' ὑπακοῆς ἀσθένειαν τῆς δι' ἀντιθέτου παρακοῆς ἐπιπόγου δυνάμεως· διὸ παρακαλῶ τὴν προσβύτιδα τῆς ἡμετέρας ἀκοῆς· δότε μοι τοῦ λόγου μαεῦτριαν, ὅπως τὰ κατὰ δύναιμι λεάνας ὀφῶνια τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἡλικίας τοῦ λόγου ποιήσομαι καὶ πρὸς τοὺς ὕμνους τῆς μεγαλοπρεποῦς ὁσίας τοῖς κεκληκόσιν⁸ ὑμῖν συμπαραφέρωμαι⁹.

Eustolia Romana

2. Φέρε οὖν τῷ ταύτης ὡστικῶ καὶ ἀνόσω φαρμάκῳ τὴν ἀσθένειαν τοῦ λόγου ἡμῶν ἐπιδήσαντες καὶ πρὸς τὴν ἀλεξητήριον τῶν ταύ-

1. —¹ τῆς cod. —² ὡς ἡ cod. —³ ἐκπιέζειν cod. —⁴ συμμείξεως cod. —⁵ ἀπαρθεταί cod. —⁶ ἀροῦθμος cod. —⁷ προσβεβλημένη cod. —⁸ βεβληκόσιν cod. —⁹ σὺν παραφέρωμαι cod.

2. —¹ οἱ ἀκίρμεθα cod. —² μέλλει cod. —³ ὁμοκτέλεστον cod. —⁴ ἐξ ὄφην cod. —⁵ ὄφρασα

VITA	<p>ὄψασα ὄργανα, τῆς πρὸς αὐτοὺς νίκης τὸ τρόπιον ἴσθισιν· καὶ δὴ προκόπουσά τε καὶ ἐπὶ τὰ κρεῖττον προβαίνουσα θεῶν τὸν νοῦν ἀνε- πτέρωται ἔρωτι. Καὶ μεταναστεύει ἐπὶ τὴν βα- σιλιίδα τῶν πόλεων· ἔδει γὰρ τὴν ἀφ' ἡλίον⁵ ἀνατολῶν, φημί δὴ τῶν θεῶν ἀρετῶν, περιουσι- σαμένην ἑαυτῇ τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν, θυγα- τέρα φωτὸς χρηματίσασαν μὴ ταῖς ἐσπερίαις σκiais ὑποδύεσθαι καὶ τῷ ζόφῳ τῆς δυτικῆς ἀχλὸς κατακαλύπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ ἐφά παρα- πεμφθῆναι καὶ ταύτην ἐπιφωτίσαι ὡς ἐξ ἕψους ἀνατολῆς καταναγύζουσαν.</p>	<p>καὶ μελιχλοῖς λόγοις τὸν νοῦν τῆς οὐσίας κατα- κινήσασα, ἐδόξεν τῇ οὐσίᾳ θείας ἐπινεύσεως ἔργον εἶναι τὸ ταύτης προσλάλημα καὶ πρὸς αὐτὴν ἐξ ἀμοιβῆς ἀνθιπέφειρον λέγουσα· «Ὁ τέκ- νον καὶ θύγατερ, ἤττημα τῆς σῆς φιλοφροσύνης, ἤττημα τὸ πρὸς τοὺς ξένους ἐνορᾶν σου φιλό- στοργον ἀληθῶς τὴν παλαιάτην καὶ Ἀβρααμ- αῖαν ἐκείνην δεξίσωσιν ἐν σοὶ κατοπιρίζομαι· ἔστιν ἐν σοὶ τὰ τοῦ Ἰὼβ ὡς τοιάτω ἀγχύματα, τὸ μὴ τοῖς σοῖς προθύροις τὸν ξένον ἀλλίξεσθαι, ἀλλ' ἀνεψῆχαι παντὶ καὶ πᾶσιν ὁσημέραι· ἔδει- ξας ἐν σοὶ τὴν εὐαγγελικὴν ὄψιν ὀρθῶς ἀληθεύ- ουσαν, ὅτι τὴν ξένην ἐμὲ συνεισήγαγες. Οὐκ ἔστιν σοὶ τὸ τῆς στολῆς περιπόρφυρον τῆ τοῦ ἀπυρῶς ἐκείνου πλουσίον στολῆ παραλήσιον, ὅς τὸν ἠλωκόμενον κακῶς ἐπέτρεχε Ἀλέξρον καὶ διὰ τοῦτο τῇ φλογὶ παρεπέμπετο, ἀλλ' οἶδας ἀπα- θῶς καὶ ταῦτα στολίξεσθαι καὶ τὰ παντὸς Λα- ζάρου καλῶς διατρεθεῖσαι.» Οὕτω πρὸς τὴν νεῦν τὰ τῆς θείας γραφῆς ἐπιτροχάδην ἐκλέ- γουσα, τὴν μὲν ταύτης ψυχὴν εἰς τὴν ἐπουρά- νιον ἀνεπτέρον κατοίκησιν, ἑαυτὴν δὲ πρὸς τὴν τοῦ οἰκίσκου ἐπεδίδον εἰσοίκισιν· καὶ δὴ τῇ ταύτης εἰσόδῳ πολλὸς ὄμιλος γυναικῶν τῶν ἐναρτέων ἐπέτρεπον, τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ τὸ χαιρὸς φηγεζόμενος καὶ τὴν τῆς δηγ- λῆς καὶ θελιμμένης ὁδοῦ ἐπισπασάμενος στέ- νωνον, ὥστε καὶ αὐτῇ Σωπάτρα τὸ πατρικῶν λιποῦσα ἀνάκτορον καὶ τὸν ὄγκον τῆς σοφίας, μᾶλλον δὲ ἀξίας, σοφῶς ἐκφοιτήσασα καὶ τὸ τῆς ἐσθῆτος πολὺχρυσον ἕρασμα ὡς ἀραχρίων συμβάλλουσα νήματα καὶ τὰς μαργαρίτων καὶ λίθων διανεμένης ὡς τραχείας ἀποσεισαμένης κά- χλικας, ἐπὶ τὴν τῆς Εὐστολίας ἐπήγε τὸ πρόσω- πον καὶ στολὴν καὶ οἶκον καὶ ταπεινώσιν· καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ὡς ὁ ἀποστολικὸς ἐκείνους ἐσμός ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἀποστολικῆς Εὐστο- λίας παρέθηκεν, οὐδὲν ὑπολειπομένη τῷ κόσμῳ ὡς ἡ Σαυφείρα κλειπτότατον λείψανον, δι' οὗ τὴν ἄωρον δίκην τοῦ θανάτου ἑαυτῇ κατεψή- φισεν· ἀλλ' ὄλην ἑαυτὴν δοῦσα τῷ καλέσαντι καὶ ὅλα τὰ κτήματα, ὅλον εἰσποιεῖται πρὸς ἑαυ- τὴν τὸν κλήτορα καὶ τὸν κτήτορα· καὶ τὸν τοῦ- του σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρασα καὶ τὴν τῆς ἀξί- ον πολιτείας ζεύγλην ἐπαυχένιον φέρουσα, ἀνεπιστροφῶς τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τὸ ἄρο- τρον ἐπέλιπτο· διὸ καὶ εἰς ἑκατόν καρποφορεῖ τῆς ψυχῆς τὸ γεώργιον· ταῖς γὰρ τῆς κρα- τίστης Εὐστολίας σοφαῖς ὑποθήκαις ἐγκαταρεῦ- σα ὁσημέραι, καθάπερ ἡ εὐαγγελικὴ Μαριάμ τοῖς τοῦ κυρίου ποσίν, ἐτρέφα τὸν μελικρότον τῶν λόγων αὐτῆς νέκταρος τὸ προπότισμα· πάσης γὰρ θεοπνεύστον γραφῆς τὸ ὠφέλιμον ὡς ἡ φιλεργὸς ἐκείνη τῆς σοφίας μέλισσα ἡ Εὐστολία ἐν αὐτῇ ἀπανθήσασα σιμβλοποιὸν ἀνε- δεικνυτο τέμενος· ἔξ οὗ τοὺς προσόντας δεξιου- μένη καὶ γλοκερὸν ἐπιλάλημα φέρουσα ἀνεπίμ- πλα τῆς ἐπωφελοῦς ἐξηγήσεως τὰ τῶν αἰσθη- τηρίων προπότιλα.</p>
Constantinopolim petit; Iob. 1, 3.	<p>3. Ὡς οὖν εἰρηται τῷ Βυζαντίῳ τὸν πόδα ἐρείσασα ἐπὶ τοὺς ἱερὸς σηκὸς τῶν ἁγίων ἔρωτι τῆς εὐχῆς ἐπεπόλεον. Μιᾶ οὖν τῶν εὐκτικῶν εἰκόνων ἡμερῶν ἐπὶ τὸν σεβάσμιον ναὸν τῆς παναγίας καὶ ἀγνῆς θεομήτορος τὸν ἑν Βλαχέρναις τιμώμενον² τὴν ὁδὸν διανύουσα, ἐκ θείας ὡς εἶπεῖν ἐπινεύσεως συνέτευχεν κόρη τινὶ Σωπάτρα κα- λουμένη, θυγατρὶ τυγχανούσῃ τοῦ τηρικαῦτα τοῦ τῆς βασιλείας διέποντος οἴκακας³. Μαν- ρίκιος δὲ οὗτος ἦν ἦτις κόρη εἰς τὸ ἐφετικώ- τατον τῆς οὐσίας κάλλος προσβλέψασα καὶ τῆς ψυχῆς καταθελθεῖσα τὸν ἔρωτα, ὥσπερ ὑπὸ θεικοῦ νασομένη⁴ κέντρον ἐξαπίνης τὴν ἑαυτῆς συμβουλευσαμένη προαίρεισιν, οἶκον πρὸς καταμονὴν τῇ οὐσίᾳ δεδώρηται, ἐφ' ὃν νυνὶ τὸ ταύτης ἀξίεραστον σεβάζεται ὄνομα· «Ὁ φίλη μήτηρ, (λέγουσα) δέξαι τούτον τὸν οἰκίσκον τῆς ξενιτείας τῆς σῆς, πληθὺς τῶν ἀρετῶν κατα- γώγιον· δέξαι τούτον τὸν οἰκίσκον, ἐμοῦ τε καὶ πολλῶν ἐσόμενον ἱλαστήριον· εἰ γὰρ καὶ ξένον περιβέβλησαι καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα, ἀλλ' οἶδας τοὺς ἐγχωρίους ψυχοφελῶς ὑποδέ- χεσθαι καὶ ἀμβροσίαις τροφαῖς δεξιόσθαι τοὺς τρέφοντας· καὶ ἡ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σκέπην κατὰ τὸν ἀθλοφόρον Ἰὼβ πέτραν ἐγκαλλωπίζη περί- κλεισιν καὶ τὸν οὐρανὸν ἀκάματον κέκτησαι στέγαστρον, δέξαι τούτον τὸν οἰκίσκον, τοῦ σοῦ τιμίον σώματος εἰ καὶ ἀνάξιον ἔλιτρον. Οἶδα ὅτι ἐξ ἁμαρτίας τὸ ἀνίκανον ἑαυτῇ προσεξένησα κατ' ἐκείνον τὸν σοφὸν ἑκατόνταρχον καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἐμὴν σκέπην τὴν σὴν παρουσίαν οὐ βοῶμαι· ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ ἐμὸν ὑπεύθυνον ἀποβλέψασα, πρὸς ἄλλον τὸ ἴχνος ἐρείσειας· Luc. 5, 8. ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ κατὰ τὸν κορυφοῖον Πέτρον διὰ τὸ ἁμαρτίας με συζῆν εἰπεῖν ἐκβεβίασμαι, καὶ ἀνθέλκομαι ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος χά- ριτος· ἐν σοὶ γὰρ τῆς ἐμῆς σωτηρίας ὄρω τὰ Hebr. 13, 14. προαύλια, εἰ καὶ μὴ μένουσιν⁵ ὧδε κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον. Οἶδά σε πάλιν κεντῆσθαι τῆς μελλούσης αἰωνίου ζωῆς τὴν οἶκον ἐπι- ελιπίζουσαν· ἀλλὰ γε ἀναγκαῖως τῇ σαρκὶ ἐπι- μένουσα, ταῖς μενούσαις μεμάθηκας ἐγκαλέπ- τεσθαι πόλεσιν, μίαν οἶδα ὅτι πατρίδα τὴν ἄνω ἀποκεκλήρωσαι· μεθ' ἣν οὐκ ἔστιν γενεαλογου- μένης συμβίωσις, ἀλλ' ἐν αὐτῇ καὶ τὸ γεννάσ- θαι καὶ τὸ γεννᾶν ἀποκαύεται· ἀλλ' ἔστω σοὶ ταῦτα καλῶς προσσκησάση καὶ κάτω τῆς τοῦ σκήρους κατάνοις· ἄνω γὰρ τῆς σῆς ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἀνάνοις.»</p>	<p>Gen. 18, 2. Iob. 31, 32. Matth. 25, 35. Luc. 16, 20.</p>
Sopatram Mauricii imperatoris filiam	<p>4. Ταῦτα πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνθρωπον ἡ κόρη προσηρῶς ἐξυφαίνουσα καὶ οἷα θυγατρικοῖς τε</p>	<p>Matth. 25, 35. Luc. 16, 20.</p>
obviam habet.	<p>5. Ααβοῦσα τοῖνον τὴν κοσμικὴν τῆς Σωπά- τρας περιουσίαν, ὡς κυβερνήτης καὶ διαιτητῆς ἀρρεπέστατος ταύτην ἀκλινῶς ἐταλάντευσεν· καὶ τὰ μὲν δέοντα καὶ ἐπικερδέστατα εἰς ἀνέγε- ρσιν τῆς μονῆς προσαπένειμεν, τὰ δὲ τὴν ἑαυτῆς</p>	<p>Act. 4, 35. Act. 5, 1: Eius facultatibus Matth. 16, 24. Luc. 9, 62; Matth. 13, 8. Luc. 10, 39.</p>
Iob. 24, 8.	<p>6. ἀφῆλόν cod. 3. — ¹ τῶν cod. — ² ita cod.; τῆς ἐν Βλαχέρναις τιμωμένης expectaveris. — ³ ita cod. — ⁴ νασο- μένου cod. — ⁵ μένουσαν cod.</p>	<p>Act. 4, 35. Act. 5, 1: Eius facultatibus Matth. 16, 24. Luc. 9, 62; Matth. 13, 8. Luc. 10, 39.</p>
Matth. 8, 8.	<p>7. διαιοσύνην</p>	<p>Matth. 16, 24. Luc. 9, 62; Matth. 13, 8.</p>
Luc. 5, 8.	<p>8. aedificatur monasterium et pauperes sublevantur.</p>	<p>Luc. 9, 62; Matth. 13, 8.</p>
Hebr. 13, 14.	<p>9. —</p>	<p>Luc. 10, 39.</p>
Sopatra	<p>—</p>	<p>—</p>

⁵ ἀφῆλόν cod.
 3. — ¹ τῶν cod. — ² ita cod.; τῆς ἐν Βλαχέρναις
 τιμωμένης expectaveris. — ³ ita cod. — ⁴ νασο-
 μένου cod. — ⁵ μένουσαν cod.

διαιοσύνην

A δικαιοσύνην αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπεκτείνοντα ἐσκόρπισεν καὶ τοῖς πένησι δέδωκεν, ὥστε λοιπὸν καὶ πάντων ἐν γλώσσαις ἐφέρετο καὶ τὸ ταύτης θεοκαλλώπιστον ὄνομα πᾶσιν ἦν ἐμμελέτημα¹. Οὕτως οὖν τῶν θεῶν ἀρετῶν ἐν ἑαυτῇ συλλεξαμένη τὰ καιρία, οἷον τὸ προσήγνές, τὸ ἰκέσιον, τὸ ἀόργητον, τὸ νηφαλέον, τὸ πρᾶον, τὸ ἡσυχον, τὸ ἀνεπίφθορον, τὸ ἀτάραχον, τὸ θεοφιλές καὶ φιλάδελφον, τὸ συμπαθές τε καὶ κόσμιον, πᾶσιν κόσμος ἀληθῶς ὑπῆρξεν, ὡς τιμοῖς λίθοις τοῖς ἀρίστοις πλεονεκτήμασιν καταλάμπουσα. Τὴν ἐν τούτοις καὶ οὕτω προκόπτουσαν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἀπονευενκέναι ποτὲ πρὸς τὰ τῶν ἀντιπάλων αἰσχίονα παίγνια, μάλλον δὲ ἀποστολικῶς εἰπεῖν τῶν μὲν ὀπισθεν ἐπιλέληστο, πρὸς δὲ τὴν κατ' ὄψιν τῶν ἀγαθῶν ἀρχόρῳαν ἐπετεινετο· καὶ γὰρ ἦν τῆς τῶν δυσμενῶν δαιμόνων πείρας πολυμαθῆς καὶ πολύτροπος, ὡς ἐκ βρέφους πρὸς τὴν τούτων πάλην ἀποδοσαμένη καλῶς καὶ νικήσασα. Καθ' ἐκάστην γὰρ τὴν τούτων προσβολὴν καὶ ἐπήρειαν, τὰ παρ' ἑαυτῆς προβάλλουσα διὰ προσευχῆς ἀγωνίσματα, ἀνέτρεπεν τὴν ἐπιβουλήν καὶ τὴν διακενῆς ματαιότητα· ὅτε γὰρ τὴν τῶν ἡδονῶν τῆς σαρκὸς ἐπετίθεντο οἱ κακοὶ τῶν κακῶν δημιουργοὶ καὶ προμνήστορες δαίμονες καὶ τῶν ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρὸς παθῶν ἐφήπτον τὸν κλίβανον, αὕτη τῆς ἐγκρατείας ἐπιδαφιλενομένη τὴν ἔνδειαν καὶ τὰ ταύτης κατεντροφῶσα ὄντρια καὶ τῷ κόρῳ τῆς προσευχῆς ἐκμαθοῦσα καὶ τῇ ἀγρόπῳ μελέτῃ τῶν θεῶν λογίων τὴν ψυχὴν ἐπαλείφουσα, τὸ παχὺ καὶ ὑλώδες τῆς σαρκὸς ὀπέσσα καὶ ὑφέλεν· ἥδει γὰρ καλῶς ἀντιπαλαίειν τοῖς τῆς κακίας ἐδρήμασιν καὶ τὰς πρὸς τὴν σάρκα τούτων μηχανὰς ἀποκροῦνθαι. Ὅτε δὲ τὸ τῆς λιγρείας ἀβροδίατον αὐτῇ ὑπεδείκνυον, προτιθέντες τὴν ἐνθὲνδε τροφὴν τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως καὶ διὰ ταύτης τὸν νόνον τῆς ἀρετῆς ὑποχαλᾶν κατηπείνοντο, αὕτη τοῦ πρώτου Ἰαδὰμ τὸ περὶ τὴν τροφὴν προσητέες, δι' οὗ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς ἀκαμάτου ζωῆς ἀπεξένωται, προσοῶσα καὶ βλέπουσα, εἶτα καὶ τὴν Ἰουδᾶ τῶν πρωτοτοκίων διὰ τροφῆς ἀπεμπόλησιν ἐννοοῦσα, ὃν τὴν κτήσιν ὁ ἀπλοστότατος Ἰακώβ ἐκπριάμενος τὸ διορατικὸν Θεοῦ κεκληρονόμηκεν ὄνομα, ἀποφέρουσα²....

VITA

Gen. 27.

E

5.—¹ ἐν μελέτημα cod. —² cetera desunt.

DE S. THEOSTRICTO MONACHO IN SYMBOLIS

SAEC. IX ?

H. D.

Symbolorum
monachi
illustris.

Monasterium ἐν Συμβόλοις in tractu montis Olympi apud hagiographos non incelebre est. Habuit quippe hegumenos, praeter Gregorium qui synodo VII subscripsit: ἡγούμενος τῆς ἁγίας Θεοτόκου Συμβόλων (1), Theoctistum illum de quo in Vita S. Platonis (2) et in epistulis S. Theodori Studitae (3), sed et ipsum S. Platonem. Synaxaria, ad diem 21 februarii, referunt elogium τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις (4). Fuit et anonymus huius coenobii oeconomus, qui plurima pro fide orthodoxa perpessus, a S. Theodoro Studita, in litteris ad eum datis, laudibus cumulatur (5). Accedit hodierna synaxariorum annuntiatio: τοῦ ὁσίου Θεοστήρικτου μοναχοῦ τοῦ ἐν Συμβόλοις, vel ut in aliis est libris: Θεοστήρικτον προσβότερον καὶ μοναχοῦ ἐν Συμβόλοις τοῦ Ὁλύμπου (6). In nonnullis codicibus ad diem sequentem reiectus est (7). A recentioribus item die 17 februarii recolitur memoria τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοστήρικτου, nulla adiecta laudatione praeter iocum illum metricum, quo et Theostericium nostrum exornant:

Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν πῆξας βάσιν
ὄντως θεοστήρικτος ἔργοις ὥραθι (8).

an ille
idem

Nihil praeterea e fastis colligitur, nec ulla S. TheostRICTI supersunt Acta. Fuit quidem in Bithynia Theostericium monachus non incelebris,

qui S. Nicetae hegumeni Mediciensis, cuius et discipulus fuit, Ἐπιτάφιον conscripsit (9). S. Nicetae πατέρα ἡμῶν constanter vocal, monasteriumque Mediciense τὴν ἡμετέραν μονήν (10), ibique, dum scribebat, vitam egisse dicendus est, non vero ἐν Συμβόλοις. Verumtamen hoc notandum est, coenobium Symbolorum non vicinia sola sed et instituti similitudine cum Mediciensi arte coniunctum fuisse, quod vel ex iis efficitur quae ipse Theostericus narrat de Athanasio, monacho ἐν Συμβόλοις (11). Fuit ille e suo monasterio a patribus evocatus ad Mediciense, et a Nicephoro hegumeno Nicetae socius adiunctus. Alio autem loco refert biographus se defuncti Nicetae exsequiis interfuisse eiusque corpus cum fratribus utriusque monasterii Medicium deduxisse: πάση ἡ ἀδελφότης ἀμφοτέρων τῶν μοναστηρίων προεπέμπομεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν μονήν (12). Porro, ut acute nolavit Papebrochius (13), alterum erat monasterium Symbolorum. Si quis contenderit Theostericium eo potuisse amandari quemadmodum Athanasius ad Medicium vocatus fuerat, equidem non denegabo; neque tamen concedam id factum fuisse donec certis constet testimoniis. Erravit qui Theostericium Mediciensem, post Nicetae obitum, hegumenum τῆς Πελεκητῆς creatum fuisse asseruit (14). Hegumenus ille cognominis iam dudum vivere desiderat (15).

qui et
Medicius
monachus
fuit?

F

(1) HARDOUIN, Concilia, t. IV, p. 285 c. — (2) Act. SS., April. t. I, p. 367. — (3) Epist. 215 ap. Mai, Nova Patrum bibliotheca, t. VIII, p. 183. — (4) Synax. Eccl. CP., p. 479. — (5) Epist. 215, 255, Mai, t. c., pp. 183-84, 207. — (6) Synax. Eccl. CP., p. 205. — (7) Ibid., p. 211. — (8) DUKAKIS, Μέγας Συναξαριστής, februar., p. 284. —

(9) BHG. 1341. — (10) BHG. 1341, n. 12. — (11) De quo Act. SS., Oct. t. XI, p. 963-65. De monasterio Symbolorum etiam nonnulla collecta sunt Oct. t. X, pp. 917, 918. — (12) BHG. 1341, n. 48. — (13) Act. SS., Aprilis t. I, p. 266. — (14) A. HERGÈS, Médius, in Bessarione, t. V (1899), p. 11. — (15) P. G., t. C, p. 1164.

DE